

Adressi nro 6

Vaikka koittaakin vielä päivä uus,
jäi lähtösi myötä vain hiljaisuus.

Olkoon tähtenä kauniina jossakin hän,
joka jätti muistojen joukkoon ikävän.

Olkoon lepo viimeinen,
kaunein uni ihmisen.

Hyvä on nukahtaa syliin sen,
hämärän yön hiljaisen.

Kuka tietäisi päiviemme ajan,
ja mihin vie polku takana rajan.

Elo ihmisen kun iltaan raukeaa,
jossain portti kauniimpaan aukeaa.

Jossain ne langat solmitaan,
joilla päivämme lasketaan.